

56

271

JORDI FERRANDO

La vegetació

La vegetació pot ser immensa o minúscula, potent o senzilla, acolorida o neutra, encesa o apagada. Mil formes i mil cares que no deixen mai de sorprendre'ns. Cada subjecte d'aquest univers fascinant té unes característiques que el fan únic a l'hora d'agafar la càmera fotogràfica.

57

271

◀ **Detall a la collada de Bracons (Puigsacalm)** / Les gotes de rosada donen un ambient màgic a una senzilla fulla d'una planta qualsevol. S'aprofita l'efecte de desenfocar i de treballar a contrallum. En aquest cas és tan important el fons com el subjecte, potser fins i tot més.

^ **Massís de les Cinque Torri (Dolomites)** / El magnífic color rosa d'aquestes flors d'adenostil contrasta amb la nuesa de les parets de roca i ressalta el simbolisme entre elements orgànics i inorgànics. Per compensar la forta diferència de llum entre el primer pla i el fons s'ha fet servir un filtre neutre degradat, amb la part més fosca com a màscara de les muntanyes.

La primera cosa a tenir en compte és que dos dels elements del món vegetal (fulles i flors) són objectes translúcids.

Les plantes, les flors, els arbres són vida. Creixen i canvien amb el pas del temps, es mouen amb el vent, ploren amb la pluja... Són el pulmó del nostre planeta, una meravella de la natura i un plaer per als nostres ulls. No és estrany, doncs, que ens agradi tant fer-los fotografies. Però no és el mateix intentar copsar la màgia d'un bosc que la delicadesa d'uns pètals. No és fàcil tampoc retratar les arrugues d'un tronc ni el moviment de l'herba. La primera cosa a tenir en compte és que dos dels elements del món vegetal (fulles i flors) són objectes translúcids; és a dir, no són ni opacs ni transparents i per tant deixen passar una certa quantitat de llum entre les seves estructures. Per això, quan veiem un arbre a contrallum sembla com si el sol l'encengués i com si els colors fossin molt més vius. El mateix succeeix amb els pètals, que mostren un color més saturat si tenen l'astre rei darrere. Aquesta característica és fonamental a l'hora d'escollir la posició i l'enquadrament de la imatge perquè la sensació que obtindrem serà completament diferent. Fotografia més viva a contrallum i més apagada en altres condicions. En el cas

58

^ **Bosc de Carlac, a la Val d'Aran** / Les fràgils falgueres contrasten amb els faigs imponents i seculars que les protegeixen. Aquí també s'ha utilitzat un filtre neutre degradat. Però en aquesta ocasió no per compensar la diferència de llum, sinó per emfatitzar la llum suau que tocava el primer pla.

És al nivell inferior on es veuen veritables quadres, pintures inimaginables des de la nostra perspectiva de gegants.

d'un bosc les coses canvien una mica, sobretot si volem capturar l'ambient general del conjunt. Amb una il·luminació forta, les ombres a l'interior del bosc seran tan marcades que només obtindrem clars i foscos i perdrem tota la gamma de tonalitats compreses entre aquests extrems. Si, en canvi, escollim un dia velat, amb una llum difusa que es filtri entre les fulles, els contrastos seran molt més suaus i aconseguirem veure tota la riquesa de tons que ofereix el sotabosc.

Treballar amb flors requereix molta més sensibilitat, ja que les seves formes i tonalitats poden inspirar mil idees fotogràfiques. No entrarem ara en el terreny especialitzat de la macrofotografia, però sí que intentarem il·lustrar les possibilitats creatives d'aquest petit cosmos. Hi ha flors que creixen aïllades i altres que ho fan en grup. N'hi ha que tot just s'aixequen uns centímetres de terra i altres que fan més pams. Poques, però, arriben a l'alçada de la persona; per tant, qui vulgui treure imatges interessants tard o d'hora haurà de

59

^ **Detall al massís del Carlit (Alta Cerdanya)** / Les fantàstiques formes d'aquestes cotoneres angustifòlies mereixien una imatge pictòrica. Es va jugar a desenfocar el primer pla per tal de crear profunditat i mostrar la multitud d'elements que hi havia al camp. Alhora, es va escollir un fons negre amb la intenció de destacar la forma i el color blanc del subjecte principal.

baixar a terra. És al nivell inferior on es veuen veritables quadres, pintures inimaginables des de la nostra perspectiva de gegants. Quan les flors es retallen (o s'amaguen) sobre un fons interessant, tot canvia i es descobreix una varietat de composicions fotogràfiques infinita. Si, a més, som capaços de combinar-hi reflexos i plans desenfocats, el joc està fet. La vegetació requereix molta concentració per part del fotògraf. La il·luminació és fonamental, com en qualsevol tipus de fotografia, però les composicions i enquadraments adquireixen moltíssima importància per ressaltar o amagar els elements d'una escena. L'ús del gran angular o el teleobjectiu dependrà del subjecte que vulguem capturar i de les intencions finals del fotògraf. En general es tendeix a utilitzar grans angles de visió per reflectir les dimensions dels arbres i a emprar distàncies focals més llargues per engrandir els elements petits. Però és molt interessant canviar les suposades regles i centrar-se en els troncs d'un bosc o endinsar-se en un camp de margarides per ensenyar llurs dimensions. Com sempre, es poden trobar solucions diferents.

Però la natura no són només dies de cel blau o núvols inofensius. També hi ha pluges que reguen cada branca i cada pètal. En aquestes condicions l'aigua ofereix unes possibilitats increïbles, sobretot combinada amb les textures de la vegetació. Ja sigui en forma de reflexos abstractes o de gotes definides, hi ha una infinitat d'imatges pictòriques que es poden trobar amb una mica d'intenció. No calen objectius específics ni material complex. N'hi ha prou d'anar ben vestits i calçats per evitar la humitat, sortir quan el dia sigui rúfol i esperar que el ruixat no sigui gaire intens. També ens podem llevar d'hora i treballar amb la rosada; o anar a la vora del riu i treballar amb el gel; o bé esperar que faci vent i observar com les plantes es mouen...

La vegetació és un regal per als amants de la fotografia. Però es necessita molta paciència i una bona dosi de poesia per entrar en un món que sovint no se'ns presenta amb immediatesa davant dels ulls. Cal buscar i buscar, però la recerca té quasi sempre el seu premi, tan màgic com la vida efímera que acabem de descobrir.